

m d d

Galadiner en benefietveiling

24.10.24

Javier Barrios
Dios animal, de cuernos y piernas,
2023

From the series *Buddhist visions of hell*
Pastel and sanguine on paper
103 × 77,5 cm (framed)

Estimate: 8,000.00 USD

Javier Barrios (1989, Guadalajara, Mexico)
Lives and works in Mexico City.

Barrios' werk gaat over de relatie tussen het minuscule en het monumentale, waarbij de verbinding tussen deze werelden wordt opgevat als een vorm van politieke handeling. In zijn recente werk kan men fantastische, historische en wetenschappelijke verhalen waarnemen - evenals formele en technische experimenten - die, als geheel, de manier bespreken waarop de mens zich verhoudt tot de natuur, in een poging deze te ontcijferen, in te dammen en te controleren, met het constante risico van het gezonde verstand en het leven.

Zijn werk is individueel en collectief tentoongesteld in Argentinië, België, Colombia, Verenigde Staten, Frankrijk, Italië, Japan, Mexico en Portugal. Tot zijn solotentoonstellingen behoren Offerings to the nocturnal hours (CLEARING Brussel, 2023), Casa de Sombras (Pequod Co., Mexico City, 2022) en Las rodillas del ciprés (Museo de la Ciudad de Querétaro, 2022). Zijn werk heeft deel uitgemaakt van verschillende groepstentoonstellingen, waaronder de meest recente: La voz del a Montaña (XV FEMSA Biennial, 2024), Lucha libre Beyond the arenas (Arizona State University Museum, 2022-23), Drawing in the continuous present (The Drawing Center, New York 2022) en Otrxs mundxs (Museo Tamayo, Mexico City, 2020). In 2022 publiceerde hij zijn eerste boek met tekeningen, Buddhist visions of hell, in samenwerking met de onafhankelijke uitgeverij Chez rosi. Zijn werk maakt deel uit van openbare en privécollecties zoals de Beth Rudin DeWoody, NYC; JK Brown & Eric Diefenbach Collection, NYC; Fundación M and Phillips/Yuyito CDMX, onder andere. Hij heeft artistieke residenties gehad in Casa NANO, Tokio (2023), Casa Wabi Foundation, Oaxaca (2019), International Studio & Curatorial Program, New York (2018). Hij was begunstigde van het FONCA Jóvenes Creadores Program in de periode 2019 - 2020 in de categorie alternatieve media.

Barrios' work addresses the relationship between the minuscule and the monumental, where the connection between these worlds is understood as a form of political act. In his recent work, one can observe fantastic, historical and scientific narratives -as well as formal and technical experimentations- that, as a whole, discuss the way in which human beings relate to nature, trying to decipher, contain and control it, at the constant risk of sanity and life.

His work has been exhibited individually and collectively in Argentina, Belgium, Colombia, United States, France, Italy, Japan, Mexico and Portugal. His solo exhibitions include Offerings to the nocturnal hours (CLEARING Brussels, 2023), Casa de Sombras (Pequod Co., Mexico City, 2022), and Las rodillas del ciprés (Museo de la Ciudad de Querétaro, 2022). His work has been part of different group exhibitions, among the most recent: La voz del a Montaña (XV FEMSA Biennial, 2024), Lucha libre Beyond the arenas (Arizona State University Museum, 2022-23), Drawing in the continuous present (The Drawing Center, New York 2022) and Otrxs mundxs (Museo Tamayo, Mexico City, 2020). In 2022 he published his first book of drawings, Buddhist visions of hell, in collaboration with the independent publishing house Chez rosi. Her work is part of public and private collections such as the Beth Rudin DeWoody, NYC; JK Brown & Eric Diefenbach Collection, NYC; Fundación M and Phillips/Yuyito CDMX, among others. He has been in artistic residencies at Casa NANO, Tokyo (2023), Casa Wabi Foundation, Oaxaca (2019), International Studio & Curatorial Program, New York (2018). He was a beneficiary of the FONCA Jóvenes Creadores Program in the 2019 - 2020 period in the category of alternative media.

Anastasia Bay
The conversation,
2024

acrylic and pastel on canvas
100 × 80 cm

Courtesy the artist and Sorry we're Closed
Estimate: 18.000 EUR

Anastasia Bay (1988, Paris) **Lives and works in Brussels.**

Anastasia Bay's schilderijen laten scènes zien die zijn ontleend aan theater, opera of de carnavaleske scènes van Ensor of Brueghel de Oude. Haar personages belichamen de ironie van het omverwerpen van de gevestigde rollen en normen van de maatschappij. Bay's werk draait om contrast en evenwicht op een zeer cathartische manier. De keuze voor een precies fragment van de werkelijkheid in haar werken lost elk verhaal op. De mysterieuze, soms verontrustende personages zijn gevangen in levendige bewegingen, waarbij de lijnen van hun nauwelijks geschetste lichamen en gezichten vervagen. Er is een zoektocht naar eenvoud in haar gebaren, op zoek naar de essentie van het wezen dat ze afbeeldt. Ze deelt met Philip Guston of Gérard Gasiorowski een botheid in de werken en het vermogen om zeer levendige emoties uit te drukken door middel van een zeer eenvoudige en assertieve lijn.

Haar recente tentoonstellingen zijn onder andere: Sorry We're Closed, Brussel (2024); Fondation Boghossian, Villa Empain, Bruxelles, (2023); Venus Over Manhattan, New York (2023); Fondation Boghossian, Villa Empain, Brussel (2021); 'One Hundred Ghost Stories' (solo), Sorry We're Closed, Brussel (2021); "Zillions Forefathers"; Paintings Portraits (duo met Armen Eloyan), BÜRO, Basel (2021).

Publieke collecties: Fondation Lafayette Anticipations; ICA Miami; Musée d'Art Moderne de la ville de Paris; X Museum, Beijing (CN); Zuzeum Museum, Riga (LV).

Anastasia Bay's paintings present scenes borrowed from theater, opera or the carnivalesque scenes of Ensor or Brueghel the Elder. Her characters embody the irony of overturning society's established roles and norms at these moments of popular gathering. Bay's work is all about contrast and balance in a very cathartic way. The choice of a precise fragment of reality in her works dissolves any narration. The mysterious, sometimes disturbing characters are caught in vibrant movements, blurring the lines of their barely sketched bodies and faces. There is a search for simplicity in her gesture, seeking for the essence of the being she is depicting. She shares with Philip Guston or Gérard Gasiorowski a bluntness in the works and the ability to express very vivid emotions through a very simple and assertive line.

Her recent exhibitions include: "Maestra Lacrymae" (solo), Sorry We're Closed, Brussels (2024); "House of dreamers", Fondation Boghossian, Villa Empain, Bruxelles, (2023); "The Stumbler's Parade" (solo), Venus Over Manhattan, New York (2023); "The Rings of Saturn", Galerie Derouillon, Paris (2023); "The Awaken of the Cariatids" (solo), Galerie Derouillon, Paris (2022); "Allez Allez", Centre Wallonie Bruxelles, Paris (2022); "Anastasia Bay + Jordy Kerwick", Anna Zorina Gallery, New York (2022), "LEAF", Fondation Boghossian, Villa Empain, Brussels (2021); "One Hundred Ghost Stories" (solo), Sorry We're Closed, Brussels (2021); "Zillions Forefathers", The White House Gallery, Lovenjoel (2021); Paintings Portraits (duo with Armen Eloyan), BÜRO, Basel (2021).

Public collections: Fondation Lafayette Anticipations; ICA Miami; Musée d'Art Moderne de la ville de Paris; X Museum, Beijing (CN); Zuzeum Museum, Riga (LV).

Iñaki Bonillas
Kitchen,
2024

color inkjet print on baryta paper
34,2 × 112 cm (overall)

Estimate: 7.000 EUR

Iñaki Bonillas (1981, Mexico City)
Lives and works in Mexico City.

Iñaki Bonillas combineert conceptuele, persoonlijke en archivalistische fotografische benaderingen en onderzoekt de materialiteit en semiotische diepte van het medium. Opleid in de subtiliteiten van beeldbewerking terwijl hij werkte als assistent in een fotostudio, zag Bonillas zijn praktijk getransformeerd door de erfenis van het fotoarchief van zijn grootvader. Het "J. R. Plaza Archive" bestaat uit bijna drieduizend foto's gegroepeerd in dertig albums, samen met achthonderd dia's, twee delen van een encyclopedie op film en een map met samengestelde documenten.

Bonillas nam deel aan de Biënnale van Venetië in 2003, de Biënnale van Praag in 2005 en de 30ste Biënnale van São Paulo. São Paulo Biënnale in 2012. Belangrijke solotentoonstellingen zijn presentaties in de José Cuervo Commissie, Mexico (2022), Casa Luis Barragán, Mexico City (2016), La Virreina Centre de la Imatge, Barcelona (2012), Museo de Arte Moderno, Mexico City (2009), Matadero, Madrid, (2007), Mies van der Rohe Paviljoen, Barcelona (2005) en Museum voor Hedendaagse Kunst, Antwerpen (2003). Hij heeft deelgenomen aan talrijke groepstentoonstellingen in musea waaronder het MoMA, New York (2020), The Museum of Contemporary Art of Monterrey, MARCO, en ESPAC, Mexico City (beide 2019), Cantor Arts Center, Stanford (2018), Arts Santa Mònica, Barcelona (2018), Museum of Photographic Art, San Diego, (2018), Moscow Museum of Modern Art (2015), Jumex Museum, Mexico City (2013), Musée d'Art moderne de la Ville de Paris (2012), Les Rencontres d'Arles en Museum of Contemporary Art, San Diego (beide 2011), The Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León (2010), Bard College, New York en Kunstmuseum Basel en Malmö Konsthall (alle 2009), Claremont Museum of Art, Californië (2007), The Power Plant (2003) en Haus der Kulturen der Welt HKW, Berlijn (2002).

Combining conceptual, personal and archival photographic approaches, Iñaki Bonillas investigates the materiality and semiotic depth of the medium. Trained in the subtleties of image processing while he worked as the assistant in a photographer's studio, Bonillas saw his practice transformed by the inheritance of his grandfather's photo archive. Referred to as the "J. R. Plaza Archive" it is composed of nearly three thousand pictures grouped in thirty albums, along with eight hundred slides, two volumes of an encyclopedia on film, and a folder of composite documents.

Bonillas participated in the Venice Biennial in 2003, the Prague Biennial in 2005, and the 30. São Paulo Biennial in 2012. Significant solo exhibitions include presentations at the José Cuervo Commission, Mexico (2022), Casa Luis Barragán, Mexico City (2016), La Virreina Centre de la Imatge, Barcelona (2012), Museo de Arte Moderno, Mexico City (2009), Matadero, Madrid, (2007), Mies van der Rohe Pavilion, Barcelona (2005) and Museum of Contemporary Art, Antwerp (2003). He has participated in numerous group exhibitions at museums including the MoMA, New York (2020), The Museum of Contemporary Art of Monterrey, MARCO, and ESPAC, Mexico City (both 2019), Cantor Arts Center, Stanford (2018), Arts Santa Mònica, Barcelona (2018), Museum of Photographic Art, San Diego, (2018), Moscow Museum of Modern Art (2015), Jumex Museum, Mexico City (2013), Musée d'Art moderne de la Ville de Paris (2012), Les Rencontres d'Arles and Museum of Contemporary Art, San Diego (both 2011), The Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León (2010), Bard College, New York and Kunstmuseum Basel and Malmö Konsthall (all 2009), Claremont Museum of Art, California (2007), The Power Plant (2003) and Haus der Kulturen der Welt HKW, Berlin (2002).

Nicolas Chardon
Untitled,
2024

acrylic on vichy fabric
50 x 40 cm

Estimate: 5.600 EUR

Nicolas Chardon (1974)
Lives and works in Paris.

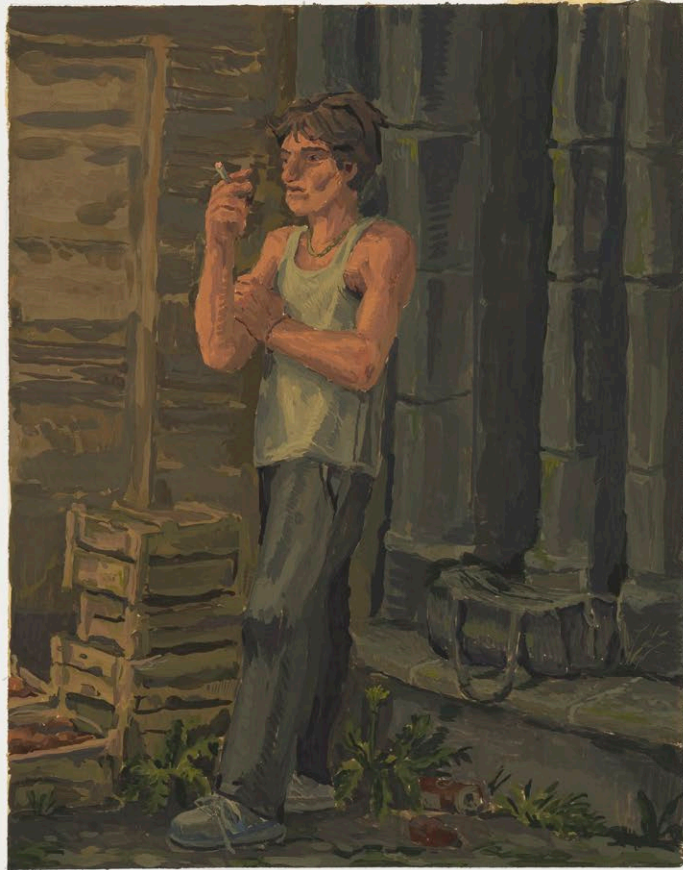
In plaats van een traditionele linnen drager gebruikt Chardon gewone stoffen (madrass, gingham), waarvan hij de rasterpatronen en perfect rechte lijnen vervormt door ze op het spieraam te spijkeren. Met deze vervormde lijnen als omtrek schildert hij vervolgens abstracte vierkanten op het “canvas” oppervlak, waardoor de drager een actief onderdeel van het schilderij wordt.

Chardon, een bewoner van de Villa Medici (2009) en afgestudeerd aan de ENSBA in Parijs, heeft zijn werk tentoongesteld in het Museum für Konkrete Kunst in Ingolstadt in 2015, Centre Pompidou en CAC in Brétigny in 2013, en het Musée d’Art Moderne et Contemporain de Strasbourg in 2012. Zijn werk is opgenomen in de collecties van Centre Pompidou, FNAC, Fonds Régional d’Art Contemporain d’Aquitaine/Bourgandie/Bretagne, MUDAM Luxembourg en de Meritz Foundation (Seoul). Hij stond op de shortlist voor de vijfde editie van de Jean-François Prat Prijs in 2016.

By introducing humor through the canvas itself, Nicolas Chardon infuses real life into abstract Suprematist motifs. Instead of a traditional linen support, he uses ordinary fabrics (madrass, gingham), distorting their grid patterns and perfectly straight lines in the process of nailing them to the stretcher. Using these warped lines as an outline, he then paints in abstract squares onto the “canvas” surface, the support thereby becoming an active part of the painting.

A resident of the Villa Medici (2009) and graduate of ENSBA Paris, Chardon’s work has been exhibited at the Museum für Konkrete Kunst in Ingolstadt in 2015, Centre Pompidou, and CAC in Brétigny in 2013, and the Musée d’Art Moderne et Contemporain de Strasbourg in 2012. His work features in the collections of the Centre Pompidou, FNAC, Fonds Régional d’Art Contemporain of Aquitaine / Burgandy / Brittany, MUDAM Luxembourg, and the Meritz Foundation (Seoul). He was shortlisted for the fifth edition of the Jean-François Prat Prize in 2016.

The artist is represented by QG Gallery, Brussels/Knokke.

Felix De Clercq
August 21st,
2024

gouache on paper
29,5 × 21 cm

Courtesy Felix De Clercq and Gallery Sofie Van de Velde
Estimate: 2.700 USD

Felix De Clercq (1997, Antwerp)
Lives and works in Brussels.

Het werk draait om twee gedachten. Enerzijds vist hij in de poel van de (kunst) geschiedenis: De Clercq laat zich inspireren door folkloristische kunst, ziet de Georgische schilder Niko Pirosmani als een van zijn meesters en herkent zich in de verhalen van Gerard Reve. Anderzijds speelt hij in op onze dagelijkse realiteit, hij schildert het landschap van zijn leven. Hij verweeft autobiografische elementen met beelden uit de populaire beeldcultuur van Netflix. Hij besteedt een ander soort aandacht aan alledaagse beelden en enceneert dingen zoals hij ze ziet, in boeken of op tv.

Afgestudeerd aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen in 2020. De Clercq nam deel aan het WIELS Residency programma van 2022-2023.

The work revolves around two thoughts. On the one hand, he fishes in the pool of (art) history: De Clercq is inspired by folklore art, sees the Georgian painter Niko Pirosmani as one of his masters and recognizes himself in the stories of Gerard Reve. On the other hand, he responds to our everyday reality, he paints the landscape of his life. He interweaves autobiographical elements with images from the popular visual culture of Netflix. He pays a different kind of attention to everyday images and stages things as he sees them, in books or on TV.

Graduated from the Royal Academy of Fine Arts, Antwerp in 2020. De Clercq participated in the WIELS Residency program of 2022-2023.

Charlie De Voet
Identical Twins Dyptich,
2024

Oil on canvas (2x)
24 × 18 cm (2x)

Estimate: 1.800 EUR

Charlie De Voet (1977)
Lives and works in Ronse.

Charlie De Voet toont vaak occasionele, tijdelijke reeksen van verschillende individuele werken vlak naast elkaar, om ze met elkaar, met de ruimte of met het publiek te laten interageren. Zo verschijnen ze als besloten, ritmische eenheden of collectieven die een eigen logica, boodschap en/of poëzie lijken te dragen en te versterken. Onlangs evolueerde de focus in zijn werk naar het hanteren van verf als een materie in plaats van een kleur en hoe het reageert als een overdreven gelaagdheid.

Net als bij de kolkende oceaan worden we getroffen door de oneindige uitgestrektheid van de monochrome schilderijen van Charlie De Voet. Van licht naar donker vervagende degradaties, nat in nat geschilderd met olieverf, zijn het resultaat van een arbeidsintensief en, in de woorden van de kunstenaar, "bijna meditatief proces". Zijn diepe poelen weerspiegelen de onmacht van de sprakeloze mens: "Het kader van een schilderij stelt me in staat om binnen deze grens een poging te doen tot echte communicatie". Zijn schilderijen zijn van een overweldigende eenvoud, als tegenwicht voor een wereld waarin de kunstenaar te veel prikkels ervaart. Loslaten is niet onbelangrijk voor de schilder van mentale landschappen, geworteld in materie.

Charlie De Voet often shows occasional, temporary series of several individual works right next to one another, in order to let them interact with each other, with the space or with the audience. Thus they appear as confined, rhythmic units or collectives that seem to bear and enhance a logic, a message and/or a poetry of their own. Recently the focus in his work evolved to handle the paint as a matter instead of a colour and how it responds as an excessive multi layering.

Much in the same way as with the swirling ocean, we're struck by the infinite vastness of the monochrome paintings by Charlie De Voet. Degraded fading from light to dark, painted wet to wet in oil paint, are the result of a labour-intensive and, in the words of the artist, "near meditative process". His deep pools mirror the impotence of the speechless human being: "The frame of a painting allows me to make an attempt at true communication within this boundary". His paintings are of an overwhelming simplicity, as a counterweight to a world in which the artist experiences too many stimuli. Letting go is not unimportant for the painter of mental landscapes, rooted in matter.

The artist is represented by Barbe Gallery, Ghent.

Laurent Dupont
Pop's America,
2024

acrylic on cardboard box
20,5 × 39 × 25 cm

Estimate: 5.500 EUR

Laurent Dupont (1976, Luik)

Aangetrokken tot hun formele verschijning, tekstuele opdruk en logo's, verzamelt Dupont kartonnen dozen. In die selectie schemert een kritische blik en een bepaald gevoel voor humor door. Dit vertaalt zich ook in de titelkeuze: Pop's America. Na de zorgvuldige selectieprocedure kopieert hij de doos met behulp van acrylverf op de doos zelf. Hij traceert en overschildert alle elementen zo exact mogelijk, inclusief de kleur van het karton en soms zelfs de binnenkant. Het origineel wordt de drager van de kopie. De kartonnen basis verraadt de trompe-l'oeil door de impact die de oppervlakte heeft op de verf. Die reflecteert en absorbeert de inval van het licht anders, en blijft mat achter. De dozen hebben een schijnbaar incognito statuut in de tentoonstellingsruimte, toch behelst het werk een vat aan kunsthistorische referenties.

De verbinding met enkele popart-voorbeelden zoals Rauschenbergs uitgevouwen doos Volon (1971), die zich sterk verhoudt tot de schilderkunst, en Warhols Brillo Boxes (1964) is onmiskenbaar. Dupont doet de kartonnen dozen terugkeren naar hun originele staat, maar tijdens dat proces van zorgvuldige afwegingen en (bijna) verborgen sporen en arbeid, zoekt hij de grenzen op van het register van de schilderkunst.

Attracted to their formal appearance, textual print and logos, Dupont collects cardboard boxes. A critical eye and a certain sense of humour shines through in that selection. This also translates into the choice of title: Pop's America. After the careful selection process, he copies the box using acrylic paint on the box itself. He traces and overpaints all elements as precisely as possible, including the colour of the cardboard and sometimes even the inside. The original becomes the support for the copy. The cardboard base reveals the trompe-l'oeil through the impact the surface has on the paint. It reflects and absorbs the incidence of light differently, and is left matte. The boxes have a seemingly incognito status in the exhibition space, yet the work encompasses a vessel of art historical references.

The connection to some pop art examples such as Rauschenberg's unfolded box Volon (1971), which relates strongly to painting, and Warhol's Brillo Boxes (1964) is unmistakable. Dupont returns cardboard boxes to their original state, but during that process of careful consideration and (almost) hidden traces and labour, he pushes the boundaries of the register of painting.

The artist is represented by Gauli Zitter, Brussels.

Bendt Eyckermans
Figments,
2024

oil on paper
49,3 × 41,3 cm (frame)

Courtesy Bendt Eyckermans and Gallery Sofie Van de Velde
Estimate: 8.000 EUR

Bendt Eyckermans (1994, Antwerp)
Lives and works in Antwerp.

Eyckermans' figuren lijken vaak midden in een actie te zweven, wat nog extra gedramatiseerd wordt door het gebruik van sterke schaduwen en een bijna filmische belichting. Hij bouwt zijn schilderijen op aan de hand van samengestelde schetsen, waardoor de vervorming zich opbouwt terwijl hij werkt. Hij vervormt de poses van zijn onderwerpen om verhalen te suggereren, die buiten het kader van het schilderij vallen. In zijn composities brengt Eyckermans zowel symbolische elementen als historische verwijzingen aan, onder andere naar de beeldhouwpraktijk van zijn vader en grootvader, die vroeger het atelier gebruikten waarin hij werkt. Dit historisch onderzoek wordt gecombineerd met Eyckermans' eigen persoonlijke ervaring, aangezien hij vaak put uit zijn dagelijks leven, wat suggereert dat moderniteit en historiciteit deel uitmaken van hetzelfde continuüm en op elkaar voortbouwen om nieuwe visuele talen te creëren.

Zijn werk was eerder te zien in de groepstentoonstellingen bij M HKA, Andrew Kreps Gallery. Vorige solotentoonstellingen waren onder andere bij TANK, Shanghai, Galerie Sofie Van de Velde, CARLOS/ ISHIKAWA, S.M.A.K..

Eyckermans' figures often appear suspended mid-action, further dramatized through the use of strong shadows and nearly filmic lighting. He builds his paintings through composite sketches, allowing for distortion to accumulate as he works, contorting and exaggerating his subjects' poses to suggest narratives outside of the painting's frame. Throughout his compositions, Eyckermans interjects both symbolic elements, and historical references, including those to the sculptural practices of his father and grandfather, who previously used the studio in which he works. This historical inquiry is combined with Eyckermans' own personal experience, as he often draws on his daily life, suggesting that modernity, and historicity exist as part of the same continuum, building on one another to create new visual languages.

His work was previously included in the group exhibitions at M HKA and Andrew Kreps Gallery. Past solo exhibitions include TANK, Shanghai, Gallery Sofie Van de Velde, CARLOS/ ISHIKAWA, S.M.A.K. among other.

Vincent Geyskens
Clapotis IV,
2013

collage and spraypaint on wood
57 x 45 cm

Estimate: 5.000 EUR

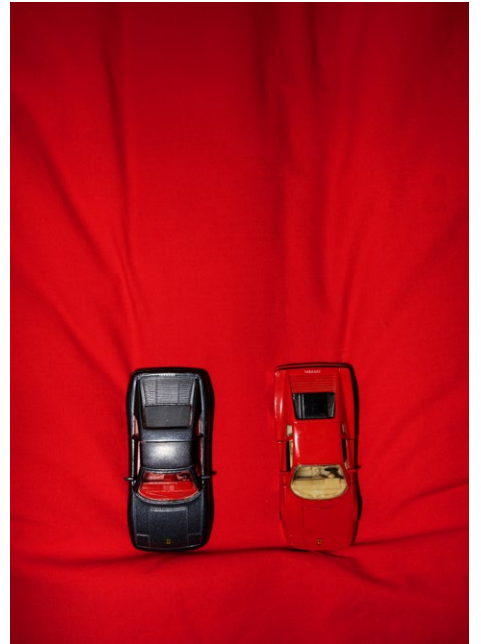
Vincent Geyskens (Lier, 1971) Lives and works in Brussels, Belgium.

Vincent Geyskens doet onderzoek naar de positie van de schilderkunst in onze hedendaagse samenleving. Voor hem is ‘het lichamelijke, de materie’, een wezenlijk deel van de schilderkunst. Zonder kan die niet bestaan. En toch worden net die elementen in de hedendaagse beeldcultuur genegeerd. “Schilderkunst doet dat niet,” zegt hij in een gesprek met cultuurtijdschrift *rekto:verso*. “Meer nog: ze kán dat niet.” Net daardoor zet ze vraagtekens bij de vooruitgangsidee in de moderne, en bij uitbreiding in de hedendaagse kunst – de opvatting dat kunst voortdurend moet vernieuwen. In alle werken van Geyskens is de fysieke handeling van het maken duidelijk aanwezig, bijvoorbeeld in de dik aangebrachte verfstreken. Het is zijn manier om gedachten tastbaar te maken, maar ook om het ambachtelijke, materiële aspect van schilderkunst te benadrukken. Voor zijn collages vertrekt Vincent Geyskens vanuit bestaande beelden. Vaak zijn die pornografisch, erotisch of politiek van aard. Ze hebben een duidelijke functie: opwinden of overtuigen. Geyskens scheurt, plooit, knipt en plakt tot het originele beeld niet meer zichtbaar is. Hij creëert zo nieuwe composities, waarin alleen nog kleine fragmenten leesbaar zijn. De collages zetten vraagtekens bij de rol van beelden in onze consumptiecultuur.

Vincent Geyskens studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen, het Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen, de Rijksakademie in Amsterdam en de KU Leuven. Zijn werk bevindt zich in privé- en openbare collecties in België en in het buitenland en was te zien in talrijke solo- en groepstentoonstellingen, waaronder in Museum M in Leuven (2021), Bozar in Brussel (2019), SMAK in Gent (2019), De Zwarte Zaal in Gent (2018) en Cultuurcentrum Mechelen (2017). Hij ontving verschillende prijzen en onderscheidingen, waaronder de SOFAM-prijs (2019) en de Prix de la jeune peinture belge (1997), en werkt sinds 2008 als docent aan KASK Gent.

Vincent Geyskens researches the position of painting in our contemporary society. For him, ‘the physical, the matter’, is an essential part of painting. It cannot exist without it. And yet just these elements are ignored in contemporary visual culture. “Painting doesn’t do that,” he says in an interview with culture magazine *rekto:verso*, “more so, it can’t.” Precisely because of this, it questions the idea of progress in modern, and by extension in contemporary art - the notion that art must constantly innovate. In all of Geyskens’ works, the physical act of making is clearly present, for instance in the thickly applied strokes of paint. It is his way of making thoughts tangible, but also of emphasizing the artisanal, material aspect of painting. For his collages, Vincent Geyskens starts from existing images. These are often pornographic, erotic or political in nature. They have a clear function: arousing or convincing. Geyskens tears, folds, cuts and pastes until the original image is no longer visible. In this way, he creates new compositions in which only small fragments are legible. The collages question the role of images in our consumer culture.

Vincent Geyskens studied at the Royal Academy of Fine Arts Antwerp, the Higher Institute for Fine Arts in Antwerp, the Rijksakademie in Amsterdam and KU Leuven. His work can be found in private and public collections in Belgium and abroad, and has been shown in numerous solo and group exhibitions, including at Museum M in Leuven (2021), Bozar in Brussels (2019), SMAK in Ghent (2019), De Zwarte Zaal in Ghent (2018) and Cultuurcentrum Mechelen (2017). He has received various prizes and awards, including the SOFAM Prize (2019) and the Prix de la jeune peinture belge (1997), and has been working as a professor at KASK Ghent since 2008.

Thibaut Henz

nid rouge, j'attend - 9,
nid rouge, j'attend - 5,
nid rouge, j'attend - 4,
2023

photographic print on baryta paper, black aluminum frame
35 × 25 cm

Courtesy of the artist and KIN, Brussels
Estimate: 5.400 EUR

Thibaut Henz (1988)
Lives and works in Liège.

Voor Thibaut Henz bevat elk van zijn foto's een verhalende en abstracte visuele informatie die op zichzelf kan staan, maar ook andere foto's kan verrijken. Deze foto's worden nooit alleen getoond, maar in paren, tableaux of clusters. Beelden die op verschillende plaatsen op verschillende tijdstippen zijn genomen, worden naast elkaar gezet of gecombineerd, waarbij de aandacht wordt gevestigd op bij elkaar passende kleuren, vormen en texturen, op analogieën in compositorische details. Een jonge vrouw in een diepblauw topje, de kleur van haar huidskleur weerspiegeld in de bloemen in het begeleidende beeld, de diagonale lijn van de halslijn voortgezet in de manier waarop de bloesems naar beneden buigen. Er wordt geen context gegeven, geen relatie tussen de twee delen van het tweeluik onthuld. En toch is er een band die ze stevig samenhoudt.

For Thibaut Henz, each of his photographs contains a narrative and abstract visual information that can stand on its own, but also enriches others. These photographs are never shown alone, but in pairs, tableaux or clusters. Images taken in different places at different times are juxtaposed or combined, drawing attention to matching colours, shapes and textures, to analogies in compositional detail. A young woman in a plunging blue top, the colour of her complexion reflected in the flowers in the accompanying image, the diagonal line of the neckline continuing in the way the blossoms curve downwards. There is no context given, no relationship between the two parts of the diptych revealed. And yet, there is a bond that holds them together tightly.

Morten Knudsen
Untitled,
2023

oil, wax, foam board, MDF, plexiglas
68 x 64 cm

Estimate: 3.000 EUR

Morten Knudsen (b. 1985 Ansager, DK)
Lives and works in Copenhagen.

Morten Knudsen studeerde aan de Koninklijke Deense Academie voor Schone Kunsten in Kopenhagen en aan de Hochschule für bildende Künste Hamburg (klas van Jutta Köether). Recente tentoonstellingen zijn onder andere: “Six days, and six nights” in Huset for Kunst og Design Holstebro (2022), ‘Danish Art Now’ in The National Gallery of Denmark (2020), ‘Himmelskibet’ in Christian Andersen Gallery Copenhagen (2020), ‘Architecture Now’ in La Cucina Copenhagen (2020). In 2018 ontving de kunstenaar de Niels Wessel Bagges erebeurs en de The 15th June foundation’s Honorary Award. Zijn werken bevinden zich in de openbare collecties van onder andere de National Gallery of Denmark en de New Carlsberg Foundation.

Morten Knudsen studied at the Royal Danish Academy of Fine Arts Copenhagen, and Hochschule für bildende Künste Hamburg (class of Jutta Köether). Recent exhibitions include: “Six days, and six nights” at Huset for Kunst og Design Holstebro (2022), “Danish Art Now” at The National Gallery of Denmark (2020), “Himmelskibet” at Christian Andersen Gallery Copenhagen (2020), “Architecture Now” at La Cucina Copenhagen (2020). In 2018 the artist received Niels Wessel Bagges honorary scholarship, and The 15th June foundation’s Honorary Award. His works are held in the public collections of the National Gallery of Denmark, New Carlsberg Foundation, among others.

Calvin Marcus
Untitled,
2023

oil on emulsified gessoed linen/cotton blend
41 × 54 cm

Courtesy Karma, Los Angeles/New York
Estimate: 30.000 USD

Calvin Marcus (1988, San Francisco)
Lives and works in Los Angeles.

Calvin Marcus werkt in serie en creëert stilistisch verschillende oeuvres die verontrustende onderwerpen onderzoeken, zowel psychisch als sociaal, in verschillende media.

Voor elke nieuwe reeks ontwikkelt Marcus unieke materiële processen - speelgoedsoldaatjes die zijn afgebeeld met dikke pigmentstiften die op krijtjes lijken; begonia's en stukjes gras die met opvallende precisie zijn weergegeven in waterverf en olieverf; gezeefdrukte tekeningen van martini's vormen patronen op met de hand genaaide linnen shirts; doeken die zijn uitgerekt tot de lengte van limousines vormen de ondergrond voor schilderijen van abnormaal lange steuren. Marcus' tentoonstellingen confronteren toeschouwers met strak geconstrueerde panorama's en doolhofachtige displays wat het geheimzinnige effect van zijn werken versterkt. Over zijn glibberige onderwerp en vrije benadering van het ambacht legt de kunstenaar uit: "Ik voel geen loyaliteit aan één bepaald medium, ik laat het idee de vorm dicteren en ga van daaruit verder."

Calvin Marcus works serially, creating stylistically distinct bodies of work that probe unsettling subjects, both psychic and social, across a variety of media.

For each new suite, Marcus develops unique material processes—toppled toy soldiers depicted using thick pigment sticks made to resemble Crayolas; begonias and patches of grass rendered with striking precision in watercolor and oil; silk-screened drawings of martinis form patterns on hand-sewn linen shirts; canvases stretched to the length of limousines are the ground for paintings of abnormally long sturgeon.

Marcus's exhibitions confront viewers with tightly-constructed panoramas and maze-like displays, heightening his works' uncanny effect. Discussing his slippery subject matter and free approach to craft, the artist explains: "I feel no loyalty to one particular medium, I let the idea dictate the form and go from there."

Photo: Kristien Daem

Fernando Marques Pentead
Tiago Carvalho [TC],
2018

racket, cotton and linen thread, ballpoint pen, PVC, hand embroidery
75 x 37 x 10 cm

Courtesy Mendes Wood, Brussels
Estimate: 5.000 EUR

Fernando Marques Penteadó
(1955, São Paulo)
Lives and works in Brussels.

De praktijk van Fernando Marques Penteadó (aka f.marquespenteadó) wordt ondersteund door een zeer goed gedefinieerde methode die lange processen en specifieke technieken omvat die hardnekkig worden toegepast.

De kunstenaar heeft een werktraject dat vooral gekenmerkt wordt door borduurwerk, dat uiteindelijk kledingaccessoires, boeken en gevonden voorwerpen met elkaar verbindt. En voor een esthetische keuze, combineert ze autobiografische en historische materie in de link van inventieve literaire creaties. Beginnend met diepgaand onderzoek naar de bijdrage van het textieluniversum aan de beeldcultuur en de verspreiding van kennis, werkt de kunstenaar verhalen uit die doordrongen zijn van zijn eigen persoonlijke vocabulaire, waarvan de diepgang wordt uitgedrukt door speelse ondertonen die voortdurend onderhandelen over de betekenis van dingen. In de voorstellingen die Fernando Marques Penteadó naait, worden we geconfronteerd met gewone menselijke relaties en historische en semantische verplaatsingen. Daarbinnen worden onderwerpen als seksualiteit, homo-erotiek, gender en geweld beschouwd vanuit een perspectief dat op een heel bijzondere manier sociale kritiek vanuit huiselijke omgevingen verwoordt.

The practice of Fernando Marques Penteadó (aka f.marquespenteadó) is supported by a very well defined method that involves long processes and specific techniques that are tenaciously operated.

The artist has a work trajectory specially marked by embroidery, which ends up linking clothing accessories, books and found objects. And for an aesthetic choice, it combines autobiographical and historical matter in the link of inventive literary creations. Starting with in-depth research on the contribution of the textile universe to visual culture and the diffusion of knowledge, the artist elaborates narratives permeated by his own personal vocabulary, whose profoundness is articulated by playful undertones that constantly negotiate the meaning of things. In representations sewn by Fernando Marques Penteadó, we are faced with common human relations and historical and semantic displacements. It is within these that topics such as sexuality, homoeroticism, gender and violence are considered from a perspective that articulates, in a very particular way, social critiques from domestic environments.

His work was most recently included in group shows at BOZAR, Brussels (2024) (upcoming); CC Strombeek (2023); Museu de Arte Brasileira FAAP, São Paulo (2023); Farol Santander, São Paulo (2023); KIOSK, Ghent (2022); Pavilhão Branco, Lisbon (2021); Kunstverein Harburger Bahnhof (2019); Guimarães, Vienna (2018); El Gran Vidrio, Córdoba (2018); JAN KAPS, Cologne (2017); Gladstone Gallery, New York (2017); CIAJG, Guimarães (2016); Jewish Museum, New York (2015); 30th Bienal de São Paulo (2012).

Viktor Mattsson
Flying Crying,
2024

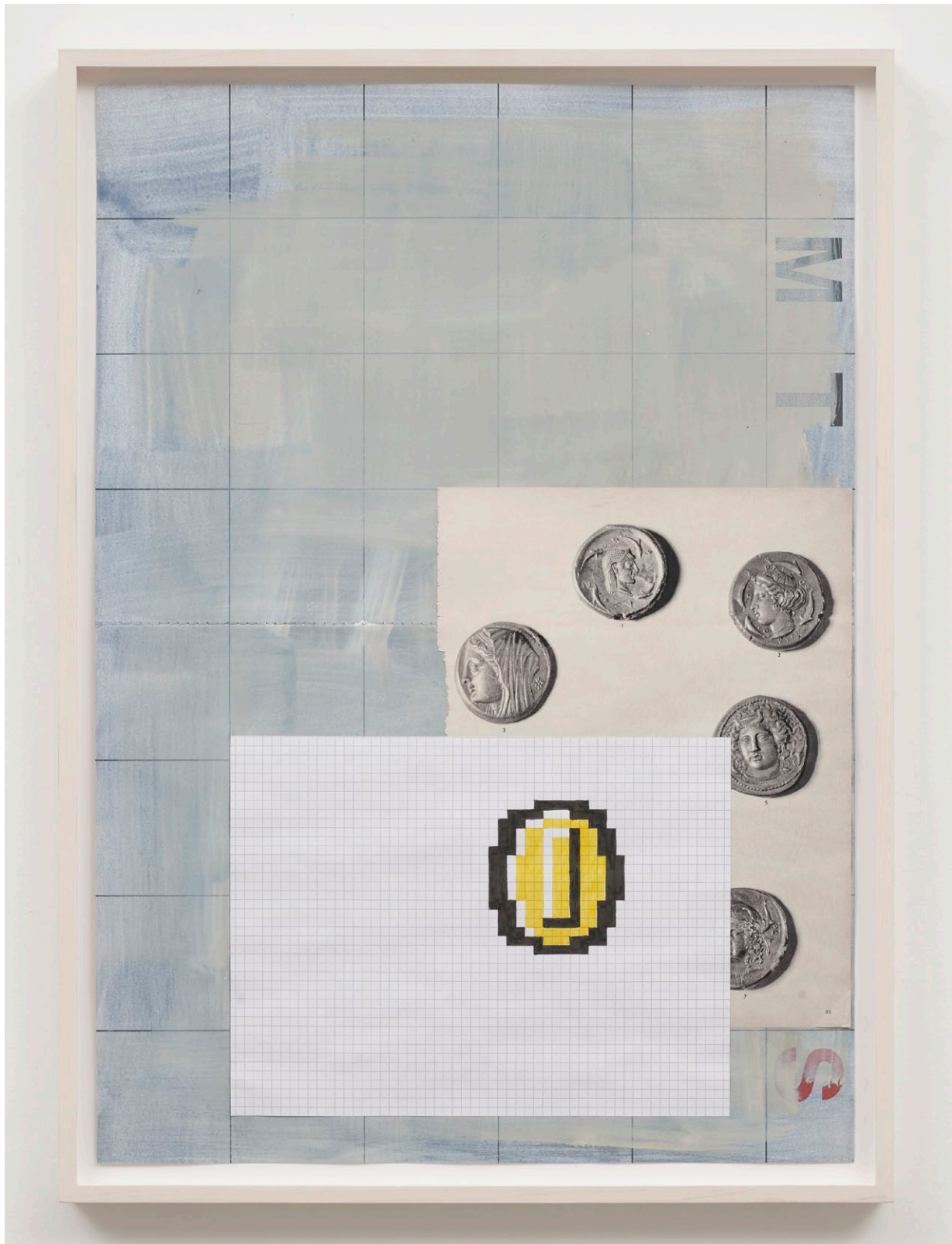
oil on linen
75 × 100 cm

Courtesy of the artist and Newchild Gallery
Estimate: 5.800 EUR

Viktor Mattsson (1988, Umeå, Sweden)
Lives and works in Antwerp.

De kleur blauw wordt algemeen erkend als de kleur van verdriet en omhult zowel de omgeving als de figuren die in Mattssons schilderijen worden afgebeeld. Ultramarijnblauw, neutrale tint en titaanwit, door de kunstenaar omschreven als “een arm en triest palet, zonder hoop in het vooruitzicht”, geven de sfeer weer van een kille nacht of een rijk van het niets. De personages, ook afgebeeld in verschillende tinten blauw, bestaan binnen deze eindeloze leegte of leegte, volkomen gedesoriënteerd, misschien het geloof koesterend dat ze “op weg zijn naar een betere plek”, legt Mattsson uit. Deze picturale beperking kenmerkt de fascinatie van de kunstenaar om de grenzen van zijn praktijk en de formele aspecten van het schilderen op te zoeken. Mattssons werk is verfrissend direct, wat niet alleen blijkt uit de uitvoering van zijn werken, maar ook uit zijn conceptuele methodologie. De kunstenaar is niet bang om sentimentaliteit te omarmen en gebruikt humor om zich bezig te houden met ethische vraagstukken. In een zoektocht naar geluk of de belofte van een zalig hiernamaals, straalt het oeuvre van Mattsson humor en humor uit, terwijl hij zich verdiept in de meest sombere aspecten van de menselijke psyche.

Recognized widely as the colour of sorrow, the colour blue envelopes both the environments and figures depicted in Mattsson’s paintings. Ultramarine blue, neutral tint and titanium white, described by the artist as “a poor and sad palette, with no hope in sight,” convey the ambience of a chilly night or a realm of nothingness. The characters, also depicted in various hues of blue, exist within this endless emptiness or void, utterly disoriented, perhaps nurturing the belief that they are “on the way to a better place”, Mattsson explains. This pictorial constraint characterizes the artist’s fascination with pushing the limits of his practice and the formal aspects of painting. Mattsson’s work is refreshingly direct, evident not only in the execution of his pieces but also in his conceptual methodology. Unafraid of embracing sentimentality, the artist employs humour to engage with ethical quandaries. In a quest for happiness or the promise of a blissful afterlife, Mattsson’s oeuvre emanates humour and wit, as he delves into the most sombre aspects of the human psyche.

Anne Neukamp
Untitled (monthly planner) #8,
2021

mixed media on calendar page
63,5 × 46 cm

Courtesy Greta Meert, Brussels
Estimate: 3.750 EUR

Anne Neukamp (1976, Düsseldorf)
Lives and works in Berlin.

De schilderijen van Anne Neukamp kruisen en verstrengelen paden, zwevend tussen pop reductionisme en abstractie door de hybridisatie van tekens die door de communicatie-industrie worden geproduceerd, gedegradeerd en geabsorbeerd door haar schilderijen. Ze laat deze functionele tekens en beelden, ontworpen voor efficiëntie, fragmenten worden onder lagen verf of zelfs helemaal verdwijnen. Ze voegt ze samen op nieuwe en verschillende manieren en ontdoet ze van hun specifieke impact. Elk werk is als een palimpsest, dit geschrapte perkament voor hergebruik. Hierdoor ontstaat een nieuwe en vragende vorm, die weigert een duidelijk of voor de hand liggend teken te zijn.

Anne Neukamp is afgestudeerd aan de Academie voor Schone Kunsten in Dresden (HfBK). Ze was artist-in-residence aan het International Studio & Curatorial Program (ISCP) in New York (2015). Geselecteerde tentoonstellingen werden gehouden op de Biennale de Lyon (Résonance, 2015), KW Institute for Contemporary Art, Berlijn en Oldenburger Kunstverein (2013), en de Praha Biennale (2011).

Haar werk bevindt zich onder andere in de Marcel Brient Collection (Parijs).

Anne Neukamp's paintings intersect and intertwined paths, hovering between Pop reductionism and abstraction through the hybridization of signs produced by the communication industry, degraded and absorbed by her paintings. She allows these functional signs and images, designed for efficiency, to become fragments beneath layers of paint or to even disappear entirely. She puts them together in new and different ways, stripping them of their specific impact. Each work is like a palimpsest, this parchment scraped for reuse. As a result, she gives rise to a new and questioning form, which refuses to be a manifest or obvious sign.

Anne Neukamp is a graduate of the Dresden Academy of Fine Arts (HfBK). She was artist-in-residence at the International Studio & Curatorial Program (ISCP) in New York (2015). Selected exhibitions include those held at the Biennale de Lyon (Résonance, 2015), KW Institute for Contemporary Art, Berlin and Oldenburger Kunstverein (2013), and the Praha Biennale (2011).

Her work is held in the Marcel Brient Collection (Paris), among others.

SHERVIN/E SHEIKH REZAEI
Disorder me,
2023

Wood(18mm), steel(3mm), glass(6,76mm)
paper, marker, pencil, tape, plas-ter, textile
75 x 105 x 5,5 cm

Estimate: 3.500 EUR

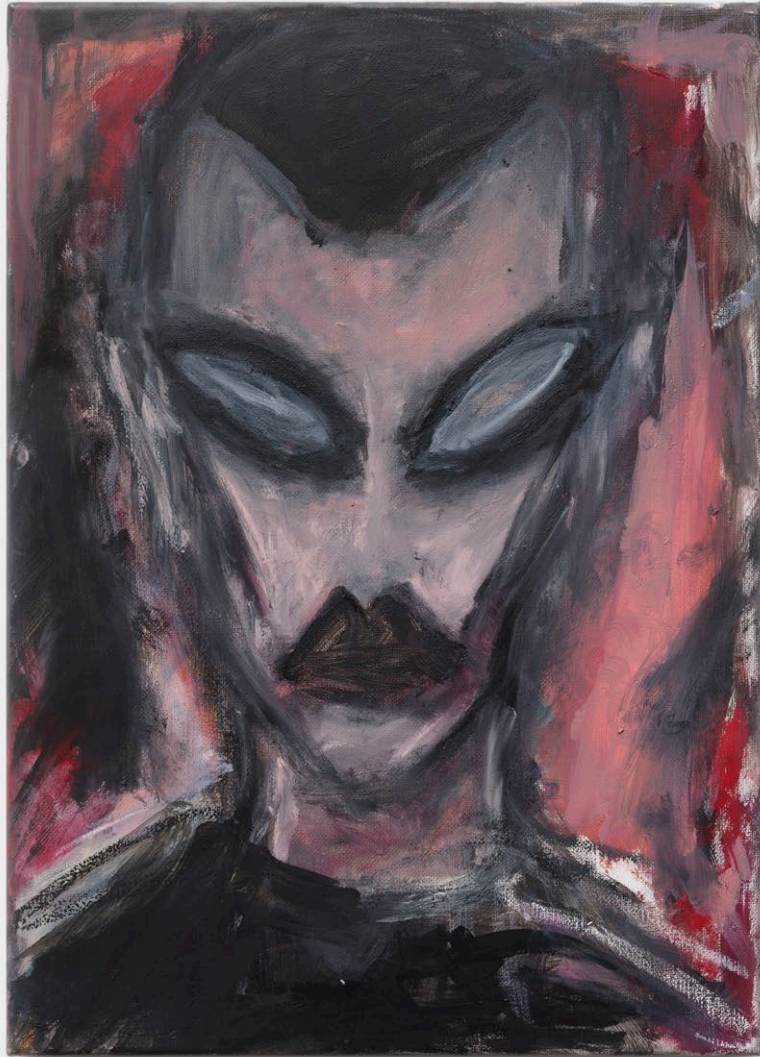
SHERVIN/E SHEIKH REZAEI
(1994, Belgium/Iran)
Lives and works in Brussels.

In haar multimediapraktijk verkent Shervin/e Sheikh Rezaei het contrast tussen de vloeibaarheid en invasiviteit van natuur/menselijkheid en de gecontroleerde en onpersoonlijke taal van technologie. Haar aantrekkingskracht tot het irrationele en emotionele bracht haar van de architectuur naar de autonome beeldende kunst. Sheikh Rezaei gebruikt vaak oncontroleerbare elementen in haar werk, zoals beweging, organische materialen en thema's van het geheugen. Ze gebruikt ook vaak persoonlijke, intieme ervaringen om de ruimtelijkheid verder te verkennen. In haar werk, dat varieert van potloodtekeningen tot video's, sculpturen en installaties, zoekt ze altijd naar een balans tussen logica en intuïtie, controle en zelfanalyse.

Ze studeerde Medien Architektur aan de Bauhaus Universiteit in Weimar (DE) in 2017 en studeerde af als architect in Experimental Architectural Design aan de Faculteit Architectuur K.U. Leuven in Gent (BE) in 2018. In 2019-2020 werd ze gastdocent voor het vak Mixed Media Interior Design aan LUCA School of Arts in zowel Brussel als Gent. In juni 2021 nam Sheikh Rezaei de stap om haar eigen kunstpraktijk (Multi Media) volledig voort te zetten.

In her multimedia practice Shervin/e Sheikh Rezaei explores the contrast between the fluidity and invasiveness of nature/humanity and the controlled and impersonal language of technology. An attraction to the irrational and emotional, took her from architecture to the autonomous visual arts. Sheikh Rezaei often uses uncontrollable elements in her work, such as movement, organic materials and themes of memory. She also often uses personal, intimate experiences to further explore spatiality. In her works, which range from pencil drawings to videos, sculptures and installations, she always seeks a balance between logic and intuition, control and self-analysis.

She studied Medien Architektur at the Bauhaus University in Weimar (DE) in 2017 and graduated as an architect in Experimental Architectural Design at the Faculty of Architecture K.U. Leuven in Ghent (BE) in 2018. In 2019-2020 she became a guest lecturer for the subject Mixed Media Interior Design at LUCA School of Arts in both Brussels and Ghent. In June 2021, Sheikh Rezaei took the step to fully pursue her own art practice (Multi Media)

Tobias Spichtig
Sam Staples,
2024

Oil on linen
63 × 45 × 2 cm

Courtesy of the artist and Jan Kaps, Cologne
Estimate: 16.000 EUR

Tobias Spichtig
(1982 Lucerne, Zwitserland)
Lives and works in Berlin.

Tobias Spichtig haalt zijn inspiratie uit de wereld van mode, theater en muziek en werkt in verschillende media, waaronder schilderkunst, beeldhouwkunst, installatie en fotografie. Met behulp van alledaagse iconen zoals zonnebrillen, huisdieren en bloemen, maar ook installaties die huiselijke landschappen nabootsen zoals “koelkastheuvels” en “matrasvelden”, verkent hij het snijvlak tussen het private en het publieke. Zijn raadselachtige portrettenreeksen, boordevol intimiteit, doen de grenzen tussen het alledaagse en het glamoureuze vervagen en testen de grenzen tussen het individu en het collectief.

Zijn werken zijn internationaal tentoongesteld in Kunsthalle Basel, Basel; Lafayette Anticipations, Parijs; KW Institute for Contemporary Art, Berlijn; KINDL - Centre for Contemporary Art, Berlijn; Swiss Institute, New York; Boros Foundation, Berghain, Berlijn; Kaleidoscope, Spazio Maiocchi, Milaan; Centre d'art contemporain - la Synagogue de Delme, Delme; SALTS, Basel; Museum Folkwang, Essen; Dortmunder Kunstverein; Malta Contemporary Art, Valletta; Museum of Contemporary Art, Belgrado; Hammer Museum, Los Angeles; Kunsthalle Wien, Wenen; Ludlow 38 (Goethe-Institut), New York; Ursula Blickle Foundation, Karlsruhe; en Witte de With Center for Contemporary Art, Rotterdam.

Tobias Spichtig draws inspiration from the world of fashion, theater and music, and works in a variety of media, including painting, sculpture, installation, and photography. Using everyday icons such as sunglasses, pets, and flowers, as well as installations that mimic domestic landscapes such as “refrigerator mounds” and “mattress fields,” he explores the intersection between the private and the public. His enigmatic portrait series, brimming with intimacy, blur the lines between the mundane and the glamorous, testing the boundaries between the individual and the collective.

His works have been exhibited internationally at Kunsthalle Basel, Basel; Lafayette Anticipations, Paris; KW Institute for Contemporary Art, Berlin; KINDL - Centre for Contemporary Art, Berlin; Swiss Institute, New York; Boros Foundation, Berghain, Berlin; Kaleidoscope, Spazio Maiocchi, Milan; Centre d'art contemporain - la Synagogue de Delme, Delme; SALTS, Basel; Museum Folkwang, Essen; Dortmunder Kunstverein; Malta Contemporary Art, Valletta; Museum of Contemporary Art, Belgrade; Hammer Museum, Los Angeles; Kunsthalle Wien, Vienna; Ludlow 38 (Goethe-Institut), New York; Ursula Blickle Foundation, Karlsruhe; and Witte de With Center for Contemporary Art, Rotterdam.

Clara Spilliaert
Venga la morte,
2022

plaster en aquarel
31 x 23 x 2 cm

Courtesy Clara Spilliaert en Keteleer Gallery
Estimate: 3.200 EUR

Clara Spilliaert (1993, Tokio)
Lives and works in Ghent.

Clara Spilliaert verhuisde in 2009 van Japan naar België en studeerde eerst tekenkunst en later keramiek aan LUCA School of Arts te Gent.

Na 7 jaar intensief dagboeken te hebben getekend, verkent Spilliaert verschillende media zoals keramische sculptuur, video en installatie. Haar werken komen vaak voort uit een observatie van culturele verschijnselen en getuigen van een interesse in geschiedenis, mythologie, natuur en seksualiteit. In 2023 ontving ze Prix Fintro Prijs categorie beeldende kunsten. Tussen 2022 en 2023 werkte ze als huisartieste bij B'Rock en creëerde ze voor elk concert een werk, geïnspireerd op de muziek. Voor "Venga la morte" was de romantische opera Der Freischütz van C.M. von Weber de inspiratiebron, waarin een duivelse deal het leven van de bruid Agathe op het spel zet tijdens een schietwedstrijd.

Clara Spilliaert moved from Japan to Belgium in 2009 and studied first drawing and later ceramics at LUCA School of Arts in Ghent.

After drawing diaries intensively for seven years, Spilliaert explores different media such as ceramic sculpture, video and installation. Her works often stem from an observation of cultural phenomena and testify to an interest in history, mythology, nature and sexuality. In 2023, she received Prix Fintro Prize category visual arts. Between 2022 and 2023, she worked as house artist at baroque orchestra B'Rock and created a work inspired by the music for each concert. For 'Venga la morte', C.M. von Weber's romantic opera Der Freischütz was the inspiration, in which a devilish deal puts the life of the bride Agathe at risk during a shooting match.

Carole Vanderlinden
Nature morte au triangle rouge,
2021

oil on canvas
81 × 65.5 cm

Courtesy Karma, Los Angeles/New York
Estimate: 25.000 EUR

Carole Vanderlinden (1973, Brussels)
Lives and works in Brussels.

Carole Vanderlinden schildert geïmproviseerde werken die tegelijkertijd elementair zijn - vorm, lijn, gebaar - en vol spectrale lagen zitten.

Ze werkt sinds het midden van de jaren 90 en brengt de wereld om haar heen terug tot de essentie: onderdak, levensonderhoud, natuur. In haar doeken en werken op papier wordt ze niet gehinderd door de beperkingen van één stijl, maar reageert ze op de provocaties van elke compositie en de mogelijkheden van haar medium. Abstractie en figuratie smelten samen, terwijl collage, tekeningen en vlakken van dikke, handgemengde olieverf harmoniëren. Hoewel ze zijn geïnspireerd door talloze kunsthistorische stromingen, met name de Hollandse meesters, de Europese avant-garde (vooral Dada), volkskunst en de aleatorische strategieën van John Cage, onttrekken haar schilderijen zich behendig aan de attributen van categorisering, evenzeer beïnvloed door muziek, het alledaagse leven en filosofie. Vanderlinden vergelijkt haar schilderpraktijk met een schild dat haar beschermt tegen en helpt worstelen met de wereld om haar heen.

Haar recente solotentoonstellingen zijn Karma, Los Angeles (2024); PLUS-ONE Gallery (2022, 2020); de Warande, Turnhout, België (2019); Galerie Sofie Van de Velde, Antwerpen (2019); Zwart Huis, Brussel (2018); en De GARAGE, Mechelen, België, (2016). In 2017 nam ze deel aan de Kathmandu Triennale.

Het werk van Vanderlinden is opgenomen in de collecties van het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst (S.M.A.K), Gent, België; Museum van Hedendaagse Kunst, Antwerpen; Nationale Bank van België, Brussel; en Collectie Vlaamse Gemeenschap.

Carole Vanderlinden paints improvisational works that are at once elemental—form, line, gesture—and dense with spectral layers.

Working since the mid-1990s, she pares the world around her down to its essentials: shelter, sustenance, nature. In her canvases and works on paper, she is unhampered by the constraints of a single style, instead reacting to the provocations of each composition and the possibilities of her medium. Abstraction and figuration coalesce, while collage, drawing, and planes of thick, hand-mixed oil paint harmonize. Though they are informed by myriad art-historical movements, particularly the Dutch masters, the European avant-garde (especially Dada), folk art, and the aleatory strategies of John Cage, her paintings nimbly elude the trappings of categorization, equally animated by music, quotidian life, and philosophy. Vanderlinden likens her painting practice to a shield that protects her from, and helps her grapple with, the world around her.

Her recent solo exhibitions include Karma, Los Angeles (2024); PLUS-ONE Gallery (2022, 2020); de Warande, Turnhout, Belgium (2019); Gallery Sofie Van de Velde, Antwerp (2019); Zwart Huis, Brussels (2018); and De GARAGE, Mechelen, Belgium, (2016). In 2017, she participated in the Kathmandu Triennale.

Vanderlinden's work is included in the collections of the Stedelijk Museum voor Actuele Kunst (S.M.A.K), Ghent, Belgium; Museum van Hedendaagse Kunst, Antwerp; National Bank of Belgium, Brussels; and Flemish Community Collection.

Photo: Dakis Ioannou Collection

Reis Griekenland

Deste Foundation, Dakis Ioannou Collection, Goulandries Foundation, Takis Foundation en veel musea en gallerijen.

Goedele Bartholomeeusen (MDD) gidst je door de hedendaagse Griekse kunstscene en neemt je mee naar verzamelaars Geroge Economou, Dakis Joannou voor een bezoek aan zijn hedendaagse kunstcollectie, Takis Foundation.

3 dagen in Griekenland.

Greece travel

Deste Foundation, Dakis Ioannou Collection, Goulandries Foundation, Takis Foundation and many museums and galleries.

Goedele Bartholomeeusen (MDD) guides you through the contemporary Greek art scene and takes you to collectors Geroge Economou, Dakis Joannou for a visit to their contemporary art collection, Takis Foundation.

3 days in Greece.

Photo: Woning Van Wassenhove

Diner Woning Van Wassenhove

Een culinaire verwennerij in de unieke setting van Woning Van Wassenhove.
Kunsthistoricus en chef-kok Matthieu Beudaert (Table d'Amis in Kortrijk) verwent de smaakpapillen.

Dinner Woning Van Wassenhove

A culinary and musical treat in the unique setting of Woning Van Wassenhove.
Art historian and chef Matthieu Beudaert (Table d'Amis in Kortrijk) spoils the taste buds.

MDD kindly thanks

Anastasia Bay, Javier Barrios, Matthieu Beudaert, Iñaki Bonillas, Nicolas Chardon, Felix De Clercq, Charlie De Voet, Laurent Dupon, Bendt Eyckermans, Henk Fokke, Vincent Geyskens, Anne Neukamp, Thibaut Henz, Morten Knudsen, Viktor Mattson, Calvin Marcus, Carole Vanderlinden, Fernando Marquespenteado, SHERVIN/E SHEIKH REZAEI, Josh Smith, Tobias Spichtig, Clara Spilliaert, Yü-Ge Wang

Donatie

Maak een donatie en steun het tentoonstellingsprogramma, de educatieve werking en het patrimonium van het museum. Voor schenkingen van meer dan 40 euro kan een fiscaal attest afgeleverd worden dat u recht geeft op een belastingvermindering van 45% van het bedrag.

Donation

Make a donation in support of the museum's exhibition programme, educational activities and heritage. For donations over 40 euros, a tax certificate can be issued entitling you to a tax reduction of 45% of the amount.

The Benefit Gala Dinner is supported by

CHRISTIE'S

Duvel

Rent by
TRAXION